

cippet allerede anvendelse efter de gældende regler. Dette er tilfældet, selv om den formelle hovedregel for værdiansættelse i de gældende regelsæt er, at aktiverne skal værdiansættes til anskaffelsespriser.

Begrundelsen for den foreslåede ændring er dels, at den nugældende hovedregel (anskaffelsesprisprincipet) allerede efter de gældende regler indeholder så mange undtagelsesregler; at det kan virke misvisende at fastholde, at der er tale om en hovedregel, dels at udviklingen i international regnskabspraksis peger i retning af, at flere og flere aktiver og forpligtelser skal måles til dagsværdi, idet det antages, at dette fører til mere gennemskuelige og sammenlignelige regnskaber.

Vissé aktivtyper, hvoraf den væsentligste er kreditinstitutters udlån, måles endnu ikke, hverken efter international eller dansk praksis, til dagsværdi. Efter nugældende praksis måles kreditinstitutters udlån til nominal værdi med nedskrivninger (hensættelser), i det omfang det vurderes, at de enkelte låntagere ikke kan opfylde tilbagebetalingspligten. Anvendelse af dagsværdi på udlån indebærer, at det skal vurderes, hvor meget låneporteføljen vil kunne indbringe ved overdragelse til en anden udlåner på markedsmæssige vilkår. Ved en sådan vurdering må tages hensyn til den aktuelle rente- og konjunktursituation og andre generelle samfundsmæssige vilkår af betydning for prisen i en sådan overdragelse, ligesom forrentningen af udlånsporteføljen må indgå i værdiansættelsen. Det er ikke på forhånd givet, om en sådan måling af værdien fører til en højere eller lavere værdi end den, der fremkommer efter nugældende praksis. Det må dog antages, at målingen vil blive mere følsom over for de ændringer og de forventninger til ændringer i konjunkturmæssige forhold, som påvirker værdien af et kreditinstituts udlånsportefølje. Det er derfor også antagelsen, at økonomiske problemer i kreditinstitutterne vil afspejles hurtigere i deres årsrapporter, fordi værdien af udlånsporteføljerne vil skulle nedskrives, så snart konjunkturtilbagegangen viser sig og ikke først, når den giver sig udslag i økonomiske problemer for de enkelte kunder.

Den skitserede ændring af principperne for måling af kreditinstitutternes udlån gennemføres ikke umiddelbart med vedtagelsen af dette lovforslag. Ændringen vil i praksis først blive gennemført, når Finanstilsynet ændrer de gældende regler i regnskabsbekendtgørelserne. Værdiansættelse til dagsværdi af udlånsporteføljen vil skulle drøftes i et udvalg i Finanstilsynets regi, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger. Udvalget vil bl.a. skulle vurdere, hvordan værdiansættelsen af kreditinstitutternes udlån påvirkes af

dagsværdiprincippet, hvorledes dagsværdimålingen kan foretages i praksis, herunder hvorledes realkreditinstitutters udlån, der er underlagt det såkaldte balancetprincip, skal behandles samt hvordan der sikres en forsvarlig overgang til dagsværdiprincippet. Et hensyn, der er i denne sammenhæng er væsentligt at sikre, er, at principændringen ikke må reducere sikkerheden for, at kreditinstitutterne kan opfylde deres forpligtelser. Det må således indgå i overvejelserne, om ændringen nødvendiggør ændringer i kravene til kreditinstitutternes kapital. Derudover vil ændringer først blive gennemført, når udviklingen i international praksis har gjort det hensigtsmæssigt.

I lighed med hvad der gælder for kreditinstitutters udlån, gælder det i vidt omfang for de finansielle virksomheders forpligtelser, herunder for forsikringssekskabernes forsikringsforpligtelser, at de efter de gældende regnskabsregler ikke måles til dagsværdi. Også på dette område er der imidlertid en international udvikling i gang mod anvendelse af dagsværdier. For så vidt angår livsforsikringssekskabers forpligtelser har Økonomiministeriet allerede nedsat det såkaldte Markedsværdiudvalg, der har til opgave at udarbejde regler, hvorefter livsforsikringssekskabernes obligationsbeholdninger og deres forpligtelser over for kunderne skal indgå til dagsværdi i sekskabernes årsrapporter. For skadesforsikringssekskabers vedkommende må IASC's projekt om værdiansættelse af forsikringskontrakter forventes at bidrage med en afklaring af den fremtidige regnskabsmæssige behandling.

Bestemmelsen i den foreslåede § 53 er derfor formuleret som en hovedregel, der kan fraviges i de regnskabsbekendtgørelser, der udstedes af Finanstilsynet. Muligheden for at fravige hovedreglen tænkes anvendt således, at de nugældende værdiansættelsesregler kun ændres i retning af større anvendelse af dagsværdiprincippet i takt med, at udviklingen i international regnskabspraksis gør dette hensigtsmæssigt, og - som det er sædvane - efter indgående drøftelser med de berørte brancher. EU's direktiver er i øvrigt indtil videre på flere områder til hinder for, at dagsværdiprincippet kan finde anvendelse i fuldt omfang. Som nævnt er det dog et led i EU's regnskabsstrategi, at disse hindringer skal fjernes.

Til § 54

Bestemmelsen svarer til § 14 i forslaget til årsregnskabslov.

Supplerende beretninger er ikke obligatoriske bestanddele af årsrapporten, jf. forslagets § 47.